

PHỦ THỦ TƯỚNG

THÔNG TƯ số 46 - TTg ngày 18-4-1962 về việc quản lý tài sản thuộc về động sản vắng chủ ở các thành phố và thị xã.

Phủ Thủ tướng đã có thông tư số 6037 - NC ngày 27-12-1956 và Hội đồng Chính phủ có nghị định số 24-CP ngày 13-2-1961 quy định việc bảo vệ và quản lý những tài sản của những người đi vắng xa, nhằm giữ gìn tốt để trao lại cho người chủ cũ khi trở về.

Hiện nay, một số động sản của các nhà vắng chủ đã bắt đầu bị hư hỏng, một số đã bị mục nát vì để quá lâu hoặc vì thiếu tiền để chi cho việc bảo quản.

Thông tư này quy định những nguyên tắc về việc quản lý đối với các tài sản thuộc về động sản của những chủ đi vắng mà không có người quản lý hợp pháp.

1. Đối với tài sản vắng chủ, Ủy ban hành chính khu, thành phố, tỉnh có trách nhiệm quản lý cả động sản và bất động sản.

Các cơ quan quản lý nhà đất ở địa phương có trách nhiệm giúp Ủy ban hành chính khu, thành phố, tỉnh kiểm kê và quản lý tốt các tài sản thuộc về động sản của những chủ nhà hiện không có mặt ở miền Bắc và không có người quản lý hợp pháp.

Việc kiểm kê này phải tiến hành dựa trên cơ sở bản kê của chủ nhà để lại khi đi vắng; nếu không có bản kê do chủ nhà khi đi vắng để lại, thì việc kiểm kê dựa trên cơ sở tài sản hiện có ở trong nhà và sự kê khai của những người đang ở tại các nhà ấy.

2. Khi kiểm kê phải chia tài sản thuộc về động sản thành hai loại:

— Loại một gồm các đồ gia bảo, vật dùng thờ cúng, vật hiếm có, vật kỷ niệm v.v...

— Loại hai gồm bàn ghế, tủ, giường, quạt bàn, quạt trần, bát đĩa, mâm, nồi và các tư liệu sinh hoạt khác.

Các tài sản thuộc về động sản nói trong loại một trên đây cần được bảo quản để trả cho người chủ khi họ trở về.

Đối với các tài sản thuộc về động sản nói ở loại hai trên đây, thì lập hội đồng để đem bán đấu giá những thứ còn có giá trị sử dụng và hủy bỏ những thứ đã hư nát.

Số tiền bán đấu giá các động sản thuộc loại hai phải gửi vào Ngân hàng để sau này trả lại cho người chủ đi vắng khi họ trở về, hoặc trích dần ra để chi vào việc sửa chữa nhà cửa hay bảo quản những động sản thuộc loại một nói trên đây.

3. Việc quyết định đưa ra bán đấu giá, việc quyết định hủy bỏ những thứ hư nát, việc quyết định giữ lại để bảo quản, việc rút tiền bán các động sản ra để tu sửa nhà cửa của người đi vắng đều phải được Ủy ban hành chính khu, thành phố, tỉnh cho phép.

4. Những tài sản vắng chủ mà hiện nay có người quản lý hợp pháp (cha mẹ đẻ, con đẻ, vợ chồng hợp pháp) không thuộc phạm vi quy định của thông tư này.

Hà nội, ngày 18 tháng 4 năm 1962

Thủ tướng Chính phủ

PHẠM VĂN ĐỒNG

LIÊN BỘ

GIAO THÔNG VẬN TẢI — TÀI CHÍNH

THÔNG TƯ số 39-TT/LB ngày 12-2-1962 về việc quản lý kinh phí duy tu đường ô tô thuộc hệ thống trung ương quản lý.

Kính gửi: Ủy ban hành chính các tỉnh, khu, thành phố.

A. VẤN ĐỀ QUẢN LÝ KINH PHÍ DUY TU ĐƯỜNG Ô-TÔ THUỘC HỆ THỐNG TRUNG ƯƠNG QUẢN LÝ

Trước đây, tại nghị định số 214—ND ngày 8-8-1957 của Bộ Giao thông và Bru điện có quy định: « Hệ thống đường trung ương do trung ương quản lý về mặt kiến thiết cơ bản; về mặt tu dưỡng lộ trung ương sẽ giao nhiệm vụ cho địa phương phụ trách với kinh phí địa phương », và từ 1958 đến 1961, ngân sách địa phương ngoài việc đầu tư vốn cho công tác kiến thiết cơ bản, đại trung tu và duy tu cho hệ thống đường địa phương quản lý, còn đầu tư cả vốn để làm công tác duy tu trên hệ thống đường ô-tô thuộc trung ương quản lý nữa.

Kinh nghiệm mấy năm qua, nhận thấy việc để ngân sách địa phương đài thọ kinh phí duy tu đường ô-tô thuộc hệ thống trung ương quản lý, có những mâu thuẫn:

1. Công tác duy tu đường, cầu, phá bao gồm việc sửa chữa nhỏ và bảo dưỡng nhằm gìn giữ các công trình cầu, đường, phá được luôn luôn tốt, để phục vụ cho nhu cầu vận tải và tạo điều kiện hạ giá thành vận tải, mặt khác nó kết hợp chặt chẽ với công tác đại trung tu, kiến thiết cơ bản để dần dần cải thiện và hoàn thiện hệ thống đường ô-tô của chúng ta ngày càng hiện đại, để đáp ứng được nhu cầu của vận tải và công cuộc củng cố quốc phòng. Nhưng, trên 1 tuyến đường trung ương quản lý thì trung ương đầu tư vốn kiến thiết cơ bản và đại trung tu, mà địa phương lại đầu tư vốn duy tu, do đó việc kết hợp các mặt công tác trên gặp trở ngại.